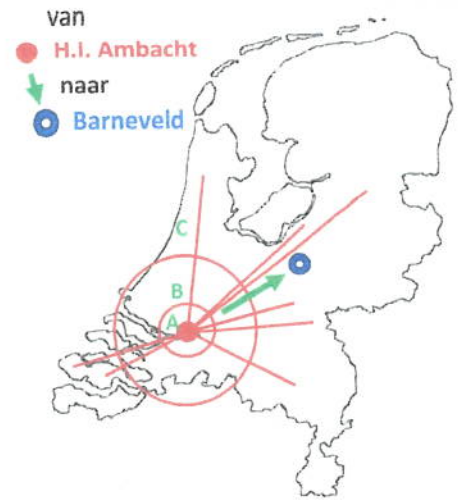

In beweging...

De gevonden speld

De eerste makelaar geloofde er niet in en hij bleek bepaald niet de enige. Al een tijd lang had Jannie de wens om terug te keren naar de Veluwe en daarom startten we vorig jaar september onze wekelijkse speurtocht. Elke maandagmorgen zoeken op internet en dan meestal vrijdags op weg om de woningmarkt rondom de A1 tussen Amersfoort en Apeldoorn concreet te verkennen. Nogal wat makelaarskantoren zagen we van binnen. Het introductieritueel was al gauw voorspelbaar: na een welwillende ontvangst zag je de gezichten van de bemiddelaars verstrakken als naast onze wensen ook ons budget op tafel kwam. Het ging ons om twee zaken: wonen in de buurt van onze drie kinderen met hun gezinnen en een gespreksruimte aan huis om onze psychologenpraktijk voort te zetten. Te hoog gegrepen? Uit groeiende onzekerheid over de haalbaarheid van onze ideeën begon ik op een gegeven moment ons verhaal maar met: "We zoeken naar een speld in een hooiberg." Eén makelaar kwam prompt met: "De speld die u zoekt bestaat niet." Tja, wel ad rem, maar bepaald geen opsteker.

woonplaats cliënten t.o.v. H.I.Ambacht:

A	< 25 km	63%
B	25 – 75 km	28%
C	> 75 km	9%

Hoe het nu is...

Onze adresinfo vanaf 15 mei 2019

De 'speld-in-hooiberg'-uitdrukking zegt eigenlijk dat je iets zoekt op een plek waar dat niet op zal vallen. In zekere zin is het ook zo gegaan. We durfden kijken naar wat er nu nog niet is, maar straks zal zijn. Anders gezegd: we vonden een woning die we aan de voorkant uitbouwen met de praktijkruimte zoals we die wensen. En ja, verrassend genoeg was het juist die eerste, nogal sceptische makelaar die ons een fles wijn cadeau deed bij de sleuteloverdracht van onze nieuwe woning. We zijn nu zo bereikbaar:

Jos & Jannie van Dijken
Hertespoor 55
3772 SG Barneveld
Tel. 06 24 84 09 06
www.anderz.info

Opnieuw het onbekende tegemoet

Familie en vrienden reageerden welwillend, maar toch ook verbaasd op ons besluit. Alweer verhuizen? En waarom dan naar een plaats waar jullie niemand kennen? Het is inderdaad nog maar een paar jaar geleden dat we samen van Dordrecht naar Hendrik-Ido-Ambacht trokken. Dat was om daar onze psychologenpraktijk *AnderZ* op te zetten. Een bijzonder bevredigende ervaring! Het was een voorrecht om met 128 personen een behandeltraject aan te gaan. Sommigen legden daarvoor zelfs een forse afstand af, al kwamen de meesten - 81 mannen en vrouwen (63%) - uiteraard uit regio Drechtsteden. Hopelijk kunnen we hier ook betekenis voor mensen hebben; dat is nu nog toekomst.

Hoe het wordt...

Van A naar B met 16 tussenstops

Ooit zag ik het levenslicht in Appingedam en nu komen wij samen uit in Barneveld. Is daar een lijn in te ontdekken? Dit schilderij van Jannie symboliseert voor mij onze tocht door het leven. Wij trekken steeds weer verder, maar waarom eigenlijk? En hoe komt zo'n besluit tot stand? Voor de 17^e keer in mijn leven heb ik nu weer een ander dak boven mijn hoofd. Niet echt honkvast dus, terwijl dat óók had gekund. Want verhuizen is op zich niet vanzelfsprekend. Dat viel me in Nijkerk op. Onze overbuurman, een alleenstaande tachtiger, bleek te zijn geboren in het huis waarin hij tenslotte ook overleed. Hij zag nooit aanleiding te verkassen. Het kan dus anders

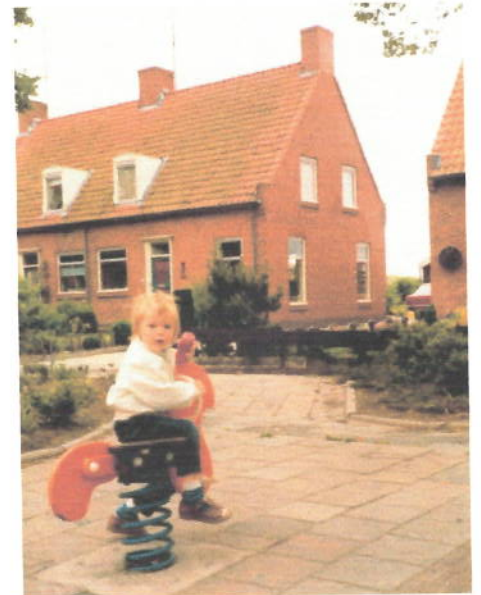
Voor mij was, tot de verhuizing naar Hendrik-Ido-Ambacht, verandering van werk altijd doorslaggevend om een nieuwe woonplek te zoeken. Dat begon al in mijn kindertijd. Mijn vader startte in Appingedam als bankbediende, werd vervolgens verzekeringsagent, verkoopleider en uiteindelijk vertegenwoordiger. En natuurlijk verhuisden we als gezin elke keer mee. Vanaf mijn 18^e was ik zelf aan zet. Voor mijn ingenieursstudie in Delft verliet ik het Grunneger land, woonde in verschillende studentenhuizen en bij een Navigator-stafechtpaar, totdat Jannie in beeld kwam en we met zijn tweetjes plannen gingen maken.

Samen de toekomst in

Inmiddels klussen we dan in ons nieuwe huis. Voor de zevende keer mogen we samen een plek inrichten naar eigen smaak. We voelen ons enorm bevoorrecht! Want onze beide hoofdwensen worden vervuld en we ontvangen daar bovenop ook nog allerlei extra's: hartelijke burens, atelierruimte voor Jannie, een prachtige fiets- en wandelomgeving, NS-stations op loopafstand, verder met mijn werk bij De Hoop ggz op de polikliniek in Amersfoort, een levensloopbestendig huis. Het is niet te geloven. Hoeveel bonus mag een mens ontvangen?

Een nieuwe periode breekt aan, die we ingaan vol verwachting en in vertrouwen dat we ook hier de werkelijkheid van God mogen ontdekken. We proberen te leven in afhankelijkheid van de Schepper op de manier, zoals Paulus dat ooit onder woorden bracht:

"Hij heeft de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald, opdat zij God zouden zoeken, of zij Hem al tastende vinden mochten, hoewel Hij niet ver is van een ieder van ons. Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij."

onze zoon Martin voor mijn geboortehuis